

เทศน์อบรมชาวาส ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพฯ

เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๔ (เช้า)

เนื่องในโอกาสมอบเงินดอลลาร์ ทองคำเข้าคลังหลวง

“เครื่องประกาศแห่งความรักชาติ”

วันนี้เป็นวันมหามงคลของพี่น้องชาวไทยเราทั้งชาติ ได้ประกาศขึ้นมาด้วยความสามัคคี มีทองคำ ดอลลาร์เป็นสักขีพยานแห่งความรักชาติและความเสียสละ ด้วยความสามัคคีของพี่น้องชาวไทยเรา โดยมีท่านนายกรัฐมนตรีมาเป็นประธานในงานนี้ นายกฯ คือหัวใจแห่งคนทั้งชาติ ได้มารับใช้พี่น้องทั้งหลาย ในภาษาของเราก็เรียกว่าเป็นนายกฯ แปลว่าเป็นผู้นำ เป็นผู้กำกับเป็นผู้ที่ลากเข็นพี่น้องทั้งหลายทั่วแดนไทยเราก็ไม่ผิด

วันนี้เป็นวันประกาศก้องแห่งความพร้อมเพรียงสามัคคีของพี่น้องชาวไทยเรา มาแสดงเป็นจุดเด่น คือเป็นทองคำ วันนี้ทองคำที่มอบนั้นจำนวน ๑,๘๑๒ กิโลกรัม และดอลลาร์ ๔๐๐,๐๐๐ ภาษาป่าเรียกว่า ๔๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ เราเรียกย่อ ๆ ว่า ดอลลาร์ เวลานี้ได้ดอลลาร์มา ๔๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ นี่เป็นเครื่องประกาศแห่งความรักชาติแห่งความสามัคคี และความเสียสละของชาติไทยทั้งชาติ โดยมีท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธานและเป็นสักขีพยานยืนยันรับรองความพร้อมเพรียงสามัคคีทั้งหลาย มีทองคำเป็นสักขีพยานอันใหญ่หลวงเวลานี้ หลวงตาได้ตะเกียกตะกายมาด้วยล้มลุกคลุกคลาน ในความเป็นพระชราภาพ อายุก็เกือบร้อยปีแล้ว ถ้านับไปไม่หยุดอาจจะถึงร้อยปีในวันนี้เดี๋ยวนี้อีกได้ แต่เราก็มียังไว้ให้อยู่ในเพียง ๘๘ ปีเต็มกับเดือนกว่า นี้ได้อุตสาหะพยายามช่วยเหลือพี่น้องทั้งหลายด้วยเมตตาอย่างสุดส่วน

คราวนี้เป็นคราวสำคัญที่ได้แผ่เมตตา พร้อมทั้งความตะเกียกตะกายเพื่อพี่น้องชาวไทยเรา ผลก็ได้เห็นมาจากการเดินตามของพี่น้องชาวไทยเราซึ่งเชื่อต่ออรรถต่อธรรมของพระพุทธเจ้า ว่าความรัก เบื้องต้นท่านว่า “ความรักอื่นเสมอด้วยความรักตนไม่มี”จากนั้นก็ขยับลงไปว่า ความรักชาติใดเสมอความรักชาติของเราไม่มี นี้ก็มารวมอยู่กับชาติไทยของเราแล้วเวลานี้ ได้พร้อมกันด้วยความสามัคคี เสียสละ ทองคำถ้านับรวมทั้งหมดแล้วได้ ๔ ตันกว่า ๆ แล้วเวลานี้ ซึ่งเข้าสู่คลังหลวงของเราวันนี้เป็นวาระสุดท้ายนี้ออกจากน้ำใจของพี่น้องชาวไทยเราทุก ๆ ท่าน มีมากมีน้อยเป็นน้ำใจที่จะเสียสละต่อชาติ อย่างนี้หาได้ยากมาก

คนเรามักจะเห็นแก่ตัวมากกว่าเห็นแก่ส่วนรวม ซึ่งส่วนรมนั้นเป็นเรื่องยิ่งใหญ่มากที่สุด แต่มักจะมองข้ามไปเสีย มามองเห็นแต่ตัวของเราซึ่งเท่ากำป็นนี้เท่านี้ว่าใหญ่หลวงยิ่งกว่าชาติของตน นี่สามารถที่จะทำให้ชาตินั้น ๆ หรือชาติใดก็ตามมีความล่มจมไปได้เพราะความเห็นแก่ตัว เหยียบย่ำทำลายส่วนใหญ่อันให้จบหายวายปวงไปได้ แต่ชาติไทยของเรานี้เห็นชาติเป็นของสำคัญยิ่งใหญ่กว่าตัวของเรา เพราะฉะนั้นใครมีสมบัติเงินทองข้าวของมากน้อย จึงต่างทำนต่างเสียสละมา จนกระทั่งเป็นสมบัติกองใหญ่ตั้งที่พี่น้องทั้งหลายเห็นอยู่เวลานี้แหละ นี่คือการรักชาติ นี่คือการสามัคคี นี่คือการเสียสละแห่งพี่น้องชาวไทยเรา

กรุณายึดหลักในปัจจุบันที่เห็นอยู่ประจักษ์คือกองสมบัติเหล่านี้ ออกจากน้ำใจของพี่น้องทั้งหลายทั่วหน้ากันได้บริจาคน ให้ยึดเป็นหลักเป็นเกณฑ์สืบต่อเนื่องกันไป ด้วยการบริจาคน จนกว่าชาติไทยของเรามาจะมีความแน่นหนามั่นคงมากขึ้นเพียงไร นั้นแหละเป็นความมุ่งหมายของคนไทยเราทั้งชาติซึ่งมีความรักตน รักชาติของตน นี้ได้ประกาศให้เห็นอย่างชัดเจน ปฏิเสธไม่ได้ว่าทองคำเหล่านี้มาจากไหน ถ้าไม่มาจากน้ำใจของพี่น้องชาวไทยแล้วจะมาจากที่อื่นใดไม่ได้ ต้องมาจากน้ำใจที่เป็นผู้รักชาติและเสียสละ รวมกันแล้วก็เป็นกองใหญ่หลวงมากมายดังที่เราเห็นอยู่เวลานี้

หลวงตาจึงขอขอบคุณ และอนุโมทนากับพี่น้องทั้งหลายทั่วหน้ากันในเวลานี้ด้วยสมกับเจตนาที่ได้อุตสาหะตะเกียกตะกายช่วยพี่น้องทั้งหลาย เรื่องสังฆารร่างกายก็ดังที่เห็นนี้แหละ เวลาเทศน์ก็ตั้งใจจำพูด ๆ ฟาด ๆ แต่ก็ทนเอา เพราะความเมตตาเห็นอสังขารเหล่านี้อยู่แล้ว จึงขอขอบคุณกับบรรดาพี่น้องทั้งหลายเป็นอย่างมาก ให้อุตสาหะพยายามเสียสละ นี่แหละความเสียสละนี้เราอย่าว่าแต่เสียสละสมบัติเงินทองเข้าสู่คลังหลวงนี้เลย เราเสียสละเพื่อผู้อื่นผู้ใดแม้ที่สุดสัตว์ก็ตาม สัตว์ก็เห็นบุญเห็นคุณต่อเราได้ เช่น เราเลี้ยงสัตว์ไว้ในบ้าน สัตว์ของเราจะไม่ค่อยทะเล้ง จะไม่ค่อยกัด ไม่ค่อยโกรธกริ้วกับเจ้าของผู้เลี้ยงดูเลย เช่น สุนัขหรือหมาเป็นต้น เขาจะรักเจ้าของมาก บรรดาสัตว์ที่เราเลี้ยงไว้ในบ้านนี้ สุนัขหรือหมานั้นแหละเป็นผู้มีความจงรักภักดีต่อเจ้าของ เพราะได้เลี้ยงดูเขามา

สัตว์อื่น ๆ ก็เหมือนกัน บุคคลอื่น ๆ ที่ได้รับความสงเคราะห์สงหาเลี้ยงดูกันมาแล้วจะทำความชั่วซ้ำลามกต่อกันไม่ลง เพราะอำนาจแห่งความดีคือความเสียสละนี้มีต่อกัน เรายกตัวอย่าง จะไม่บอกจังหวัด อำเภอใด แต่เป็นความจริง มีคนมาจ้าง นาย ก.นี่เป็นความจริงแต่ยกมาเป็นเพียงนาย ก.เท่านั้นแหละ ว่าจ้างให้ไปฆ่านาย ข. จนกระทั่งพาไปตุลาตเลา ดูเรื่องราว ดูหน้าดูตาของคนผู้จะฆ่า ซึ่งรับปากกันเรียบร้อยแล้ว

ก็ไปด้วยกัน พอเดินไปเท่านั้น ไปเห็นชั่วคนนี้แลที่จะให้ฆ่า ๆ คนนี้แล พอว่าเท่านั้น แลหะคนนั้นสะดุ้งเลย โห้ย ถ้าฆ่าคนนี้แล้วให้อาพ่อดมมาฆ่าเสีย น้ำหนักของพ่อดม เป็นอันดับหนึ่ง คนนี้เป็นอันดับที่สองของพ่อดม เขาเคยเลี้ยงดูผมมาถึงไหนถึงกัน ไม่ว่าจะอดอยากขาดแคลน เขาเลี้ยงดูด้วยความเมตตาสงสาร เพราะฉะนั้นผมจึงทำไม่ได้ แม้จะฆ่าผมเวลานี้ ถ้าผมไม่ฆ่าเขาแล้วท่านจะฆ่าผมเวลานี้ ผมยอมตายเลย แต่จะให้ผมไป ฆ่านาย ก. คนที่วานี้ ผมฆ่าไม่ได้แล้ว กลับหลังปู้บเลย

นี่คืออะไร คือคุณค่าที่มีความเสียสละต่อกัน ด้วยความเมตตาสงสาร ไม่ใช่พ่อเขา แต่เขาก็บอกถึอรองพ่อดมไป เพราะมีคุณค่ามากต่อหัวใจชีวิตจิตใจของเขา ได้มีลมหายใจมาจากกระทั่งปานนี้ คือคนผู้นี้เองเป็นผู้เลี้ยงดูผมมาตลอด ด้วยความเมตตา สงสาร นี่เพราะอะไร เรายกตัวอย่างมาให้เห็นเรื่องราวคุณค่าแห่งความเสียสละนี้มีมากมายทีเดียว เสียสละต่อสัตว์ก็เป็นประโยชน์ต่อทั้งสัตว์ทั้งเรา เป็นประโยชน์ต่อเพื่อนต่อฝูง หรือสละต่อผู้ใดก็ตาม การเสียสละนี้มีคุณค่ามากที่สุด จึงต้องอยู่ด้วยกันได้ด้วย ความเสียสละ มีความสนิทติดพันกันตลอด เป็นตายฆ่ากันไม่ลงดังที่กล่าวมาสักครูนี่ นี่ คือความเสียสละ จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ยึดหลักความเสียสละ ความเห็นแก่เพื่อน แก่ฝูง อย่าเห็นแก่ตัวอย่างเดียว ถ้าเห็นแก่ตัวอย่างเดียวนั้นเป็นคนคับแคบตีบตัน ไปที่ ไหนไม่ค่อยมีใครคบค้าสมาคมเพราะความคับแคบตีบตัน ตระหนี่ถี่เหนียว เห็นแก่ตัว แล้วยังเห็นเห็นแก่ได้ เห็นแก่เอา เห็นแก่รำแก่รวย เห็นแก่ความเบียดเบียน ทุกแห่งทุก ทางที่จะได้ตามความต้องการของตน

คนนี้เท่ากับเป็นผู้กีดขวางตัวเอง หนทางจะก้าวเดินเพื่ออนาคตเป็นไปไม่ได้ เพราะตัวเองเป็นข้าศึกต่อตัวเองด้วยความตระหนี่ถี่เหนียว ด้วยความเห็นแก่ตนเสียเอง อย่างนี้ เป็นไปไม่ได้ไปคบใคร ใครไม่อยากคบค้าสมาคม นี่คือโทษแห่งความเห็นแก่ตัว โทษแห่งความตระหนี่ถี่เหนียว โทษแห่งความเอารัดเอาเปรียบเพื่อนฝูงด้วยกัน ไปที่ ไหนรู้สึกว่ามีตีบตันอันตู่ ไม่มีใครอยากคบค้าสมาคม ตรงกันข้ามผู้มีความเสียสละ มีความเมตตา มีมากมีน้อยสงเคราะห์สงหาตามเกิดตามมีด้วยความเห็นแก่ใจ ซึ่งกันและกันแล้วไปไปไหนเบิกกว้าง คนคนนั้นมีเพื่อนฝูงมาก แม้จะเป็นเด็กก็เป็นเด็กที่น่ารัก เป็นผู้ใหญ่ก็น่าเคารพบูชาเป็นลำดับลำดับขึ้นไป ด้วยอำนาจแห่งความดี ความเมตตา สงสาร ทำให้เกิดความเสียสละได้

นี่แหละเมืองไทยเราจะอยู่ได้ด้วย ความเสียสละ ขอให้พี่น้องทั้งหลายยึดคนไทย ของเรานี้ประหนึ่งว่าเป็นอวัยวะเดียวกันกับเรา ต่างคนต่างมีเจตนาและมีความรู้สึก อย่างเดียวกัน หวังพึ่งผู้อื่นตลอดมาตั้งแต่อยู่ในครรภ์ของมารดา ก็อาศัยมารดาเรื่อยมา

ตกตลอดออกมาก็ต้องอาศัยมารดา พี่เลี้ยงเป็นผู้เลี้ยงดูตลอดมา อยู่ลำพังตนเองโดยไม่มีพึ่งใครนั้นเป็นไปได้

แม้แต่สัตว์ก็ยังมีผู้ดูแล พ่อแม่ของสัตว์นั้นแหละดูแล เกิดมาเป็นมนุษย์ก็พ่อแม่ที่เลี้ยงทั้งหลายเป็นผู้ดูแลรักษา เราจะอยู่โดยลำพังไม่ต้องพึ่งผู้อื่นผู้ใดเลยนั้นไม่ได้ ต้องอาศัยผู้อื่นเป็นลำดับตามมา แม้เป็นผู้ใหญ่อย่างนี้ ผู้ใหญ่ก็ต้องอาศัยผู้น้อย เช่น เศรษฐีมีเงินเป็นล้าน ๆ ต้องอาศัยคนงานคนการที่เรียกว่าคนใช้นั้นแล ในบ้านของเศรษฐีนั้นแหละ โดยลำพังเศรษฐีจะเป็นขึ้นมาโดยลำพังไม่อาศัยผู้อื่นผู้ใดไม่ได้ ต้องอาศัยผู้อื่นจนได้นั้นแหละ เช่น เศรษฐีต้องอาศัยคนใช้คนทุกซ์คนจนมาพึ่งพาบารมีของเศรษฐี เศรษฐีก็ต้องพึ่งแรงงานและน้ำใจของคนใช้นั้น ต่อกันไปต่อกันมา สับกันไปสับกันมาอยู่อย่างนั้น ต่างคนต่างมีความเคารพนับถือ มีความเชื่อฟังกัน มีความอ่อนน้อม ถ่อมตน มีความเมตตาสงสารซึ่งกันและกัน ประสานกันได้ ระหว่างนายกับลูกจ้างเลย เป็นอวัยวะเดียวกัน นี้เพราะความเสี่ยสละ

ถ้านายเป็นคนตระหนี่ถี่เหนียว ลูกจ้างอยู่ไม่นานนะ เขาก็มีหัวใจเหมือนกัน ดี เขาก็รู้ ตาเขาก็มี หูเขาก็มี ใจเขาก็มี ถึงเขาจะเป็นคนจน ความรู้หรือตาหูของเขาเขาไม่จน เขารับทราบเหตุดีชั่วตลอดเวลา เมื่อทำไม่ดีลงไปเขาก็ทราบ แม้จะไม่พูดเขาก็ทราบ ทราบหลายครั้งหลายหน ก็ทำให้กระทบกระเทือนจิตใจ อยู่ต่อกันไปอีกไม่ได้แล้ว หลีกหนีไป ๆ ถ้านายจ้างเป็นคนมีเมตตาสงสาร มีเท่าไรก็หลังไหลมา ๆ สุดท้ายก็กลายเป็นลูกในบ้านไปเสียหมด บรรดาลูกจ้าง ๆ เลยไม่มี เลยกลายเป็นลูกเป็นอวัยวะเดียวกันทั้งบ้าน นี้คือความเมตตาสงสาร ความเฉลียวเผื่อแผ่ ความเป็นผู้มีจิตใจอันกว้างขวาง

ไปที่ไหนไม่อดอยากขาดแคลนสำหรับคนมีใจกว้างขวาง จะทุกซ์ขนาดไหนก็ไม่ทุกซ์ หากมีสิ่งที่จะดลบันดาลให้เป็นไป ก็กรรมอันดีของตัวเองนั้นแหละบันดาลบันดาลให้เป็นคนดีได้ ทำชั่ว ความชั่วมันก็มีอำนาจไปทางหนึ่งของมัน มันบันดาลให้ชั่วได้อยู่ นั้นแหละ ไปที่ไหนหวังเท่าไรก็มีแต่ความหวังเฉย ๆ ถ้าบุญกรรมในตัวเองที่ไม่ได้สร้างเอาไว้แล้ว ยังไงมันก็เป็นไปไม่ได้ ถ้าบุญกรรมอันดีงามของตนที่สร้างไว้แล้ว ไปที่ไหนแทนที่จะอดอยากขาดแคลน ไม่ออด ไม่มีขาดแคลน หากเป็นไปได้อยู่ที่นั่นแล นี้แหละท่านเรียกว่าอำนาจแห่งผลของกรรม หรืออำนาจแห่งกรรม

เพราะฉะนั้นใครจึงอย่าไปประมาทเป็นอันขาดว่ากรรมไม่เป็นของสำคัญ โลกนี้เกิดมาด้วยกรรมด้วยกัน กรรมดีกรรมชั่วติดตัวมาด้วยกัน ถึงจะเป็นใหญ่เป็นน้อยเป็นอะไรก็ตาม กรรมเป็นแกนนำภายในใจของคนทุกคน ของสัตว์ทุกตัว อะไรจะเหนือ

กรรมไปไม่ได้ เราจะปรารถนายิ่งใหญ่ใฝ่สูงขนาดไหนก็ตาม ถ้ากรรมดีของเราไม่มี มันสูงไม่ได้ อยากสูงเท่าไรยิ่งต่ำลง ๆ เพราะกรรมดีไม่มี มีแต่กรรมชั่วผลักดันลงไปตลอด คนมีความดีกรรมดีภายในติดตัวหาค่อยเป็นค่อยไป ค่อยมีผู้ช่วยเหลือในแง่ต่าง ๆ เป็นไปได้อยู่นั้นแล คำว่ามีผู้ช่วยเหลือก็กรรมของเรานั้นแหละสร้างเอาไว้ จึงมีผู้ช่วยเหลือเรา นี่แหละเรื่องของกรรม กรรมแปลว่าการกระทำ ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้

ถ้าจะลบล้างกรรมไม่ให้มีเสีย ผลของกรรมไม่ให้มีเสียอย่างนี้ เราอย่าทำกรรม ถ้าเราไม่ทำกรรม ผลของกรรมทั้งดีและชั่วก็จะมีในเรา แต่นี้เรายังทำกรรมอยู่ตลอดเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งถึงหลับ ทำการทำงานทั้งผิดทั้งถูกดีชั่วประการต่าง ๆ สับสนปนเปื่อยในคนคนเดียวตั้งแต่ตื่นนอนถึงค่ำ นี่ละเรียกว่าเราสั่งสมผลดีผลชั่วขึ้นจากกรรม คือการกระทำของเราเองนั้นตลอดมา ผลจะมีตลอดไป ผลนั้นพิกไว้ภายในใจ เรียกว่าพิกตัวอยู่ภายในใจ ใจเป็นผู้สร้างกรรมดีกรรมชั่ว ไม่มีที่แจ้งที่ลับเป็นที่สร้างสร้างอยู่ที่ตัวเอง สร้างอยู่ในที่มืด สร้างกรรมชั่วในที่มืด กรรมชั่วก็เป็นในที่มืดเพราะเราเป็นผู้สร้างเอง มืดแจ้งไม่ได้มาสร้าง คำว่าลับลับตานั้นก็ไม่ได้มาสร้าง เราเป็นผู้สร้างในตัวของเราเอง หลับตาทำก็ได้ ทำกรรมชั่วเป็นชั่วขึ้นมา หลับตาทำก็ได้ทำกรรมดีเป็นดีขึ้นมา ไม่จำเป็นจะต้องไปหาที่แจ้งที่ลับที่ไหน

ถ้าไปหาที่แจ้งที่ลับอยู่ คำว่าธรรมของพระพุทธเจ้าก็ไม่มีความหมาย ท่านว่า นตฺถิ โลเก รโหนาม ที่ลับย่อมไม่มีในโลก ขึ้นชื่อว่าตัวเปิดการกระทำอยู่แล้ว ทำที่มืดที่แจ้งเป็นตัวเองเป็นผู้ทำเอง กรรมดีกรรมชั่วต้องเกิดขึ้นกับผู้นั้น ไม่เกิดขึ้นกับที่แจ้งที่มืดที่ไหนเลย เพราะฉะนั้นท่านจึงให้เชื่อกรรมและให้ฟังเสียงกรรม กรรมนิยมนำให้ทำหรือไม่ให้ทำ อันนี้ไม่ถูกอย่าทำ นี่กรรมท่านดำหนิไว้เราอย่าทำ กรรมนี้ดีถึงจะยากก็ทำ นี่เรียกว่าฝืนดำเนินไปตามกรรมอันดี เราก็เป็นคนดีขึ้นมา ด้วยความยุ่งยากตะเกียกตะกายของเรานั้นแลแต่เป็นผลดีขึ้นมา การทำชั่วก็มีความลำบากลำบากเหมือนกัน แต่ลำบากเพื่อมหันตทุกข์ต่อไปนั้นอย่าพากันฝืนทำ

วันนี้ได้พูดถึงเรื่องความพร้อมเพรียงสามัคคี มาเป็นสักขีพยานให้พี่น้องชาวไทยชมนกันทั้งชาติ คือทองคำและดอลลาร์ในวันนี้ เวลาเดินเข้ามาใน พุดเพราะภาษาป่า หลวงตาเกิดในป่าในเขาอยู่ตามป่าตามเขา ไม่ได้เกิดในแดนที่เจริญรุ่งเรืองอะไรนัก เพราะฉะนั้นการพูดจาจึงผิด ๆ พลาด ๆ เช่น ก้าวเข้ามา ทำเนียบรัฐบาล พอก้าวเข้ามาที่นี้รู้สึกว่ งามงามตาสะอาดสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยทุกสิ่งทุกอย่าง มองดูที่ไหนถ้าผู้ไม่เคยเห็นสวรรค์ชั้นพรหมในแดนเทวโลกแล้ว จะเห็นว่าที่ทำเนียบรัฐบาลนี้ยิ่ง

ใหญ่กว่าแดนสวรรค์ แต่ถ้าผู้เห็นแดนสวรรค์แล้ว ก็ทราบว่ามันคือแดนสวรรค์ นี่คือแดนแห่งมนุษย์ ที่ว่าทำเนียบรัฐบาลนี้ก็อยู่แดนแห่งมนุษย์ แม้จะสดสวยงดงามน่าดูน่าชมขนาดไหนก็น่าดูน่าชมอยู่ในแดนมนุษย์ ไม่ไปเกี่ยวข้องกับแดนสวรรค์ชั้นพรหม ซึ่งละเอียดลออสุขุมมากกว่านี้เป็นไหน ๆ

วันนี้ได้ก้าวเข้ามาดูอะไรสะอาดสะอ้านงาม हुआมาตา จึงทำให้ระลึกถึงผู้ครองบ้านครองเมือง ครองครอบครัวเหี้ยมเรื้อน ครองตัวของตัว ตัวของเราเป็นยังไง การตกแต่งให้สดสวยงดงาม ถ้ามีตั้งแต่ภายนอก จิตใจไม่ปรับปรุงแก้ไขเพื่อความดีงามทั้งหลายแล้ว มันก็เหมือนกันกับเอาผ้าชุบทองคำไปห่อส้วมห่อถ่านนั่นแหละ ส้วมถ่านก็เป็นส้วมเป็นถ่าน ถ้าชุบด้วยทองคำเหลืองอร่ามงามตาขนาดไหน มันก็งามแต่เพียงผ้าเท่านั้น ส่วนภายในก็คือส้วมคือถ่านเราดี ๆ นี่แล นี่สิ่งที่โลกเราอยู่ สถานที่อยู่ บ้านเรือนของเราซึ่งเป็นที่อยู่ของเรา สถานที่ทำงานใด ๆ ก็ตามซึ่งเป็นสถานที่ทำงาน เป็นที่อยู่ที่ทำงานของเรา ที่ให้เหมาะสมนั่นคือว่า ภายนอกก็ให้ปรับปรุงแก้ไข ดังที่เราเห็นว่าสวยงามอร่ามตา ภายในคือความประพฤติตัวของเรา จิตใจของเราก็ให้มีความสวยงามด้วยศีลด้วยธรรม ความสะอาดสะอ้านด้วยศีลด้วยธรรม

กิจกรรมารยาทที่เคลื่อนไหวไปมาอันใด ให้เป็นประโยชน์แก่ตนและผู้อื่น นี้เรียกว่าความสวยงามในตัวของเรา ในมารยาทของเรา และส่วนรวมทั่ว ๆ ไป ต่างคนต่างปรับปรุงแก้ไข ทั้งตัวเองก็แก้ไข กิจกรรมารยาทความประพฤติหน้าที่การงานดีชั่วต่าง ๆ ให้พิจารณาด้วยดีก่อนที่จะทำลงไป นี่เป็นความเหมาะสม ภายนอกคือสถานที่อยู่ บ้านเรือนของเราก็สวยงาม มีกฎมีเกณฑ์มีระเบียบเรียบร้อยน่าดูน่าชม ตัวของเราก็มีกฎเกณฑ์มีระเบียบเรียบร้อยต่อศีลต่อธรรม แก้ไขดัดแปลงสิ่งใดที่จะทำให้ตัวของเราให้มัวหมองเป็นบาปเป็นกรรม ควรจะแก้ไขสิ่งเหล่านั้นออกไป ชำระล้าง เพราะคำว่าสิ่งไม่ดีก็เหมือนกับมูตรคูมาติดตัวของเรานั้นแล ติดตัวแล้วก็เหม็นคลุ้งไปหมดทั้งตัว คนอื่นมามองก็ดูไม่ได้ ยิ่งจุมูกโตนเข้าไปแล้วหงายเลย ๆ

คนชั่ว ชั่วแต่ตัวของเรามันก็พอแล้ว เหมือนอย่างมูตรคู มันเหม็นอยู่ในตัวของมันก็พอแล้ว มีหน้าซำยังไปโดนจุมูกคนอื่นให้กระทบกระเทือนไปมากมาย อันนี้ตัวของเราทำตัวไม่ดีแล้ว ยังทำตัวไม่ดีต่อคนอื่นสถานที่อื่น ตลอดส่วนรวมทั้งหลายให้เหม็นคลุ้งไปหมดด้วยความสกปรกโสมนอย่างนี้ไม่สมควรเลย จึงควรจะปรับปรุงแก้ไขทุกสิ่งทุกอย่าง ภายนอกก็สวยก็งามสะอาดสะอ้าน ภายในก็ให้สดสวยงดงามด้วยกายด้วยวาจา โดยศีลธรรมเป็นเครื่องกำกับ เราจะเป็นผู้สะอาดทั้งกายวาจาใจ ความประพฤติหน้าที่การงานของเรา ทั้งภายนอกคือที่อยู่ที่อยู่อาศัยเครื่องใช้ไม้สอยก็สะอาดสะอ้าน มีกฎ

มีระเบียบ เก็บไว้ในที่ควร ไม่ได้เก็บแบบทิ้งสุ่ยสุ่ยแบบทิ้งเนื้อทิ้งตัว คนปล่อยเนื้อปล่อยตัว คนหมดคุณค่าหมดราคา

เราก็ต้องพยายามทำตัวของเราอย่าให้หมดคุณค่าราคาในตัวของเรา แต่ไปมีราคาราคากับบ้านกับเรือนกับสถานที่อยู่ ทรูหราฟูฟ่าสวยงามเกินเหตุเกินผล ตัวของเราอมแมมยิ่งกว่าส้วมกว่าถ่านอย่างนี้เข้ากันไม่ได้ เท่ากับเอาตัวของเราซึ่งเป็นส้วมเป็นถ่านไปโยนเข้าไปในบ้านในเรือน บ้านเรือนก็เลยกลายเป็นส้วมเป็นถ่านไปตาม ๆ กันแล้วดูไม่ได้ เพราะฉะนั้นธรรมชาติสอนให้ชำระสะสางทั้งภายนอกทั้งภายใน ภายนอกที่อยู่อาศัยทุกอย่างก็ให้เป็นที่น่าดูน่าชมสวยงามอร่ามตา ภายในก็ดี การประพฤติเนื้อประพฤติตัวของเรา ประพฤติตามศีลธรรมที่เป็นแบบฉบับอันตายตัวแล้วต่อโลกเรื่อยมา ให้เป็นคนดีงามด้วยความประพฤติตามศีลธรรมนี้ โลกนี้ก็จะมีความสงบร่มเย็นไปตาม ๆ กัน บ้านเราก็ปรับปรุงให้พออยู่พอเป็นพอไป ตัวของเราเองก็ปรับปรุงตัวของเราให้มีกรอบแห่งศีลธรรมเป็นเครื่องบังคับ ชะล้างสิ่งไม่ดีทั้งหลายออกเป็นลำดับลำดับตา ทุกครัวบ้านครัวเรือน ทุกผู้ทุกคน จึงสมนามว่าเราเป็นลูกชาวพุทธ

พุทธะแปลว่าผู้รู้ผู้ฉลาด ไม่ใช่ผู้โง่ เราเป็นลูกชาวพุทธ ขอให้มีความรอบคอบในตัวของเราว่า ตั้งแต่ตื่นนอนมาตั้งแต่ถึงค่ำถึงเย็น กระทั่งถึงนอนหลับ เราไปทำความเสียหายอะไรไว้บ้าง แล้วเราทำคุณงามความดีต่อโลกและต่อเราอะไรไว้บ้าง ให้นำความคิดเหล่านี้มาทบทวนตัวเอง ถ้าเห็นบกพร่องตรงไหนให้พยายามแก้ไขใหม่ วันหลังตื่นขึ้นมาแต่เช้าพยายามดูตัวเองมันจะบกพร่องตรงไหนอีกวันนี้นะ เมื่อวานนี้มันบกพร่องสิ่งนั้นสิ่งนี้ วันนี้บกพร่องอะไรอีก มาทบทวนตนเอง เมื่อเห็นบกพร่องตรงนี้ พยายามชำระสะสางไปเรื่อย ๆ จนกลายเป็นบุคคลที่ไม่ลืมตัว มีความระมัดระวัง หน้าที่การงานผิดถูกชั่วดีของตนรอบคอบขบคิดตลอดเวลา ผู้นั้นมักจะไม่ค่อยผิดพลาดนะ จะสมหวังอยู่ในบ้านในเรือนก็ชุ่มเย็น เพราะไม่ทำความชั่วซ้ำเอาไว้ต่อผู้หนึ่งผู้ใดสถานที่ใด เรามาอยู่ในบ้านเรือนของเรานอนก็ตาหลับสนิท ตื่นขึ้นมาก็เสาะแสวงหาผลประโยชน์ทั้งแก่ตนและส่วนรวม อย่าหาความชั่วซ้ำลามกให้แก่ส่วนรวม ซึ่งเป็นให้แก่ตนนั้นแล อย่างนี้ใช้ไม่ได้ ให้พากันพิจารณา

นี่คือเสียงแห่งธรรม ที่นำมาแสดงให้พี่น้องทั้งหลายให้ชำระสะสาง ที่อยู่ที่กินที่อาศัยสวยงามอร่ามตา ภายในกายวาจาใจของเราก็ให้สวยงามอร่ามใจ ใจจะมีความสงบผ่องใส ชุ่มเย็น นี่ละเมื่อใจชุ่มเย็นแล้ว ไปนอนอยู่ในร่มไม้ก็สบาย อยู่ที่ไหนสบายสำคัญที่สุดคือใจนี้เท่านั้น เป็นภาชนะอันใหญ่หลวงสำหรับรับกองทุกข์ทั้งหมด รับความสุขทั้งหมดมารวมที่ใจดวงเดียว ไม่ได้อยู่ที่ดินฟ้าอากาศ มหาสมุทรกว้างแสนกว้าง ไม่มี

สุขมีทุกข์ไปอยู่ในท้องมหาสมุทรแม้แต่เม็ดหินเม็ดทรายเลย แต่มันอยู่ในหัวใจ ในกาย ของสัตว์ต่างหาก ในกายในใจของคนต่างหาก เพราะฉะนั้นท่านจึงสอนโดยธรรมว่าให้พยายามแก้ไขตัดแปลงคน คือตัวของเราตามหลักแห่งพุทธศาสนา แล้วก็ค่อยสะอาด สะอ้านไปวันหนึ่ง ๆ

เมื่อปัจจุบันนี้เราก็ไม่มีความเดือดร้อน ตายไปจะหาความเดือดร้อนมาจากไหน ก็ เราไม่ได้สร้างเอาไว้ ความสุขก็มีอยู่กับความดีของผู้สร้างนั้นแล ที่นี้ความทุกข์ก็อยู่กับ บุคคลผู้สร้างความทุกข์นั้นแล ความทุกข์ใครเป็นคนรับเคราะห์รับกรรม ก็คือใจนั้นแล เป็นผู้รับเคราะห์ กายเหล่านี้เขาเจ็บท้องปวดศีรษะเขาก็ไม่รู้เขานะ จิตเป็นผู้รับทราบให้ ต่างหาก เพราะฉะนั้นรวมความลงไปแล้ว จึงเรียกว่าความทุกข์ทั้งมวลในแดนโลกธาตุนี้ ก็ดี ความสุขทั้งมวลในแดนโลกธาตุนี้ก็ดี ไหลรวมลงสู่จิตดวงเดียวที่จะรับเคราะห์รับ กรรม รับมงคลมหามงคล คือความดีอันเลิศเลอทั้งหลาย อยู่กับใจนี้เท่านั้น จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้นำไปพิจารณา ชำระใจกายวาจาของตน วันหนึ่ง ๆ เราจะมี ความสงบร่มเย็นเป็นสุข อย่าฝืนทำในทางที่ไม่ถูกไม่ดี จะเป็นการทำลายตัว

วันนี้ได้เทศนาว่าการย่อ ๆ ให้บรรดาพี่น้องลูกหลานทั้งหลายได้ฟัง ในงานการ มอบสมบัติเข้าสู่คลังหลวงของเรา ซึ่งมาจากบรรดาพี่น้องทั้งหลาย ที่มีความพร้อม เปรียงสามัคคีเป็นสักขีพยานกันในวันนี้ ดังที่เห็นอยู่เวลานี้แล ก็เห็นว่าสมควรแก่เวลา วันนี้ท่านนายฯก็อุตสาหะพยายามมาเต็มเวลา เวลาอุตสาหะพยายามจนไม่มีเวลาว่าง มา อยู่นี้ก็ต้องวิ่งนั่นวิ่งนี่เพื่อชาติบ้านเมืองของเรา ท่านก็ได้มาเป็นประธาน พร้อมทั้งท่าน ข้าราชการแผนกต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย ก็ได้มาได้ยินได้ฟังได้รู้ได้เห็น สักขีพยานแห่ง ความรักชาติ แห่งความสามัคคีแห่งความเสียสละของพี่น้องชาวไทย คือทองคำนี้เป็น พยาน ได้เห็นทั่วหน้ากันแล้ว

วันนี้การแสดงธรรมก็เห็นว่าสมควรแก่ธาตุแก่ชั้นแก่กาลเวลา ขอความสวัสดิ์จึงมี แก่บรรดาพี่น้องทั่วแดนไทย มีท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นหัวใจของชาติเป็นประธาน ให้ มีความสุขสวัสดิ์โดยทั่วกันเทอญ

โฆษกกล่าว : กราบเรียนเชิญพณฯ ท่านนายกรัฐมนตรีกล่าวคำนำถวายเป็นคำปาฐะ

ท่านนายฯ : (ท่านนายฯกล่าวคำถวายเป็นคำปาฐะ)

โฆษกกล่าว : - ลำดับต่อไปขอเชิญผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยถวายเป็นคำปาฐะ

- ลำดับต่อไปขอเชิญเลขาธิการนายกรัฐมนตรีถวายพุ่มผ้าป่าค่ะ
- ขอเรียนเชิญหน่วยงานราชการต่าง ๆ ถวายผ้าป่าตามลำดับดังต่อไปนี้

สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงอุตสาหกรรม และทบวงมหาวิทยาลัย

- ลำดับต่อไปขอเชิญประชาชนผู้มีจิตศรัทธาขอเชิญนำพุ่มผ้าป่ามาถวายตามลำดับค่ะ

หลวงตา : วัดหนองป่าพงและสาขาถวายปัจจัยหลวงปู่เพื่อร่วมช่วยชาติเป็นเงินดอลลาร์จำนวน ๕,๐๕๐ ดอลลาร์ วัดหนองป่าพงเราจังหวัดอุบลราชธานีและสาขาทั่วไป ขอถวายปัจจัยแต่หลวงปู่เพื่อร่วมช่วยชาติเป็นเงินดอลลาร์จำนวน ๕,๐๕๐ ดอลลาร์ ทองคำน้ำหนัก ๒๐ บาท กรุณาอนุโมทนาทั่วหน้ากันนะ

วันนี้เราก็เลยลืมพูด เทศน์ไปก็เลยลืมไปมาระลึกย้อนหลัง เหมือนหนึ่งว่าไปหาเก็บตก ประหนึ่งว่าไม่มีคุณค่า ทั้ง ๆ ที่มีคุณค่ามากนะ เราหลงลืมไป ในการช่วยชาติคราวนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าเป็นประธานในการช่วยชาติ โดยมาสวมโศกเป็นมงคลจากกระทรวงต่าง ๆ ทั่วประเทศไทยเรา พร้อมกับประชาชนทั้งชาตินั้นแหละ มารวมหัวกันโดยท่านเป็นผู้บอกกล่าวทั่ว ๆ ไปหมด มารวมอนุโมทนาสมโศก ก็เรียกว่าท่านนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าในการทอดผ้าป่าช่วยชาติคราวนี้ เพื่อสมทบกองทองคำของพี่น้องชาวไทยทั้งชาติในคราวนี้โดยทั่วกัน กรุณาทราบนะ งานคราวนี้เป็นท่านนายกรัฐมนตรีเป็นเจ้าภาพในบรรดาพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ ได้รวมหัวกันมาสวมทอนุโมทนาทองคำของพี่น้องชาวไทยเราคราวนี้ กรุณาทราบทั่วกันนะ เวลาเทศน์ก็หลงลืมไปอย่างนี้ละ หลงลืมไปอะไร หลงลืมมันก็หลงลืมได้ ทำไมพอระลึกได้จึงตื่นมาพูด ทำไมพูดไม่ได้วะ ก็ต้องพูดได้เป็นธรรมดา ของดีไม่พูดได้หรอก

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันท่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com